

prima instanță: V. Lastavețchi
(Judecătoria Chișinău, sediul Centru)
instanța de apel: A. Minciuna, V. Efros, I. Muruianu,
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr.3ra-519/18

ÎNCHEIERE

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Oleg Sternioală

Judecătorii : Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către Andrei Rotaru și Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Rotaru împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și Direcției de Poliție a municipiului Chișinău cu privire la încasarea sumei restante pentru indemnizația unică de concediere, a penalităților calculate pentru neplata în termen a sumelor, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2018, prin care au fost respinse apelurile declarate de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, Andrei Roratu și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 august 2017, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 14 iunie 2017, Andrei Rotaru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și Direcției de Poliție a municipiului Chișinău cu privire la încasarea sumei restante pentru indemnizația unică de concediere, a penalităților calculate pentru neplata în termen a sumelor, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, potrivit ordinului IGP al MAI nr.791 ef din 24 decembrie 2014, a fost concediat cu dreptul de a primi pensie pe linia MAI, de la 24 decembrie 2014, cu achitarea indemnizației unice, în conformitate cu art. 65 alin.(2) al Legii nr.320 din 27.12.2012.

A menționat că, indemnizația unică de concediere a constituit suma de 110320 de lei, dintre care s-a transferat la cardul salarial suma de 90463 de lei, iar suma de 19857,60 de lei au fost reținuți cu titlu de impozit pe venit.

A afirmat că, pe lângă reținerea ilegală a impozitului pe venit în sumă de 19857,60 de lei, angajatorul trebuie să-i achite pentru fiecare zi de întârziere 0,1 % din suma neplătită în termen a indemnizației unice și anume a sumei de 110320 de lei, care constituie pentru perioada din 24.12.2014-12.06.2015 - 169 de zile. De asemenea, pentru fiecare zi de întârziere urmează a se încasa 0,1 % din suma neplătită în termen a indemnizației unice și anume, a sumei restante de 19857,60 de lei, ce constituie (pentru perioada din 12.06.2015-12.06.2017 - 720 de zile. Astfel, suma totală restantă constituie 19857,60 de lei + 18644,08 de lei + 14299,20 de lei = 52800,88 de lei.

A relevat că, după ce s-a adresat cu cerere prealabilă, a fost informat de modificarea și completarea unor acte legislative, prin care indemnizațiile de concediere stabilite conform legislației au fost excluse din sursele de venit neimpozitabile, potrivit art.20 lit.g) al Codului fiscal, iar reieșind din prevederile art.20 lit.g) al Codului fiscal, până la intrarea în vigoare a Legii Republicii Moldova nr.71 din 12.04.2015 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, în venitul brut nu se includ indemnizațiile de concediere stabilite conform legislației. Potrivit acestei norme, până la 01 mai 2015, indemnizația de concediere, la care se referă și indemnizația unică achitată în legătură cu pensionarea, nu se supuneau impozitării.

A invocat că, prevederile Legii Republicii Moldova nr.71 din 12.04.2015 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, nu pot fi aplicate în situația dată, deoarece legea nu are efect retroactiv, pretențiile cu privire la încasarea penalității au fost întemeiate pe prevederile art.330 alin.(2) al Codului muncii, conform căror, în caz de reținere din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizației de concediu (art.117), a plăților în caz de eliberare (art.143) sau altor plăți (art.123, 124, 127, 139, 186, 227 lit.j), 228 alin.(8) etc) convenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,1 la sută din suma neplătită în termen.

A susținut că, pretențiile cu privire la compensarea prejudiciului moral au fost întemeiate pe prevederile art.329 al Codului muncii, conform căror, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

A solicitat Andrei Rotaru încasarea de la Ministerul Afacerilor Interne, Inspectoratul General al Poliției al MAI și Direcția de Poliție a mun.Chișinău a sumei restante pentru indemnizația unică de concediere în sumă de 19857,60 de lei, a penalităților calculate pentru neplata în termen a sumelor, a prejudiciului moral și cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3500 de lei.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 17 august 2017 acțiunea a fost admisă parțial, a fost încasat de la Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul lui Rotaru Andrei, suma restantă la indemnizația unică de concediere, în mărime de 19857,60 de lei, reținută ilegal cu titlu de impozit pe venit; suma de 3000 de lei cu titlu de compensare a prejudiciului moral și suma de 3500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest, acțiunea lui Andrei Rotaru a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 29 august 2017, Andrei Rotaru a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate în partea respingerii acțiunii cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

La 15 noiembrie 2017, Inspectoratul General al Poliției al MAI a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii contestate în partea admiterii acțiunii cu adoptarea în această parte a unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii, precum și respingerea apelului declarat de către Andrei Rotaru.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017 au fost respinse apelurile declarate de către Andrei Rotaru și Inspectoratul General al Poliției al MAI și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 august 2017.

La 27 februarie 2018, Andrei Rotaru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel la emiterea deciziei în partea respingerii acțiunii a aplicat eronat normele de drept material, invocând temeii de casare a deciziei contestate art. 432 CPC.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 21 martie 2018, Inspectoratul General al Poliției al MAI a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea admiterii acțiunii cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, este ilegală și neîntemeiată decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea admiterii acțiunii înaintate de Andrei Rotaru, deoarece atât instanța de fond, cât și instanța de apel au dat o apreciere eronată materialului probator și au aplicat eronat normele de drept material aplicabile în speță.

Menționează că, instanțele ierarhic inferioare la examinarea cauzei nu au ținut cont de poziția Inspectoratului General al Poliției, motiv din care se consideră că, pricina a fost examinată unilateral, iar concluziile instanței cu privire la cele constatate în partea admiterii acțiunii sunt în contradicție cu materialele cauzei, respectiv soluția instanțelor judecătorești cu privire la admiterea acțiunii în conformitate cu legislația în vigoare este total greșită.

La 10 aprilie 2018, Andrei Rotaru a depus referință la recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al MAI solicitând declararea acestuia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Din materialele pricinii rezultă cu certitudine că decizia Curții de Apel Chișinău a fost emisă la 18 ianuarie 2018. Copia deciziei motivate a instanței de

apel a fost expediată părților la 26 februarie 2018, însă la actele cauzei lipsesc date despre recepționarea acestora de către recurenți.

Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile au fost depuse în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de către Andrei Rotaru și Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recursuri nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că reieșind din jurisprudența CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza *Asito vs Republica Moldova*,

10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursurilor, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către Andrei Rotaru și Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursurile declarate de către Andrei Rotaru și Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru